

ZÁŘÍ 2026

MATES

OBCHODNÍ AKADEMIE ČESKÝ TĚŠÍN

Dovolte,
abych se představil.
Jsem DOBRO NALADOVIČ
... duch staré dobré obchodky!

Myslím na vás a
držím všem palce
v nové školní sezóně!

ÚVODNÍK

Vítejte zpátky aneb Ne(jen) účetnictví volá!

Milé studentky, milí studenti,

a je to tady. Léto definitivně skončilo, budíky se opět staly našimi největšími nepřáteli a chodby školy se po prázdninách znovu zaplnily známými tvářemi.

Ano, nový školní rok je oficiálně zahájen!

Pro někoho znamená nový začátek, nové předměty a nové výzvy. Pro jiné především otázku: „Kdy už budou nějaké prázdniny?“ Nebojte, odpověď zatím raději neprozradíme.

Na obchodní akademii nás čeká rok plný čísel, tabulek, prezentací, ekonomických teorií, jazyků a samozřejmě také legendární věty: „Tohle jsme měli už na dnešek?“

Kdo si přes prázdniny odpočinul od Excelu, účetnictví a ranního vstávání, má nyní jedinečnou příležitost zjistit, že mozek se na školní režim přepíná přibližně stejně rychle jako školní Wi-Fi.

Nováčkům přejeme, aby co nejdříve zjistili, kde je která učebna a kdo je kdo?

Zkušenějším studentům přejeme pevné nervy, a hlavně schopnost přesvědčit sebe sama a že myšlenka „budu se učit průběžně“ je tentokrát opravdu realistický plán.

Ať už vás letos čeká maturita, první velká písemka nebo jen každodenní boj s ranním vstáváním, **prejeme vám, aby byl tento školní rok nejen úspěšný, ale také plný přátelství, zážitků, smíchu a okamžiků, na které budete jednou vzpomínat.**

Takže připravit diáře, sešity, kalkulačky... a trochu té školní energie. **Ať vám letos vycházejí nejen účetní rozvahy, ale hlavně celý školní rok.**

Vítejte zpátky!

A pamatujte: prázdniny jsou sice pryč, ale další už jsou zase o něco blíží!

od redakčního stolu
Lenka Schajerová

2 ROKY POTÉ...

*Blýská se
na lepší časy?*

Po dvou letech od ničivého požáru se Obchodní akademie v Českém Těšíně konečně dočkala nové střechy a školní budova tak bude po dlouhé době chráněna před zatékáním a nepřízní počasí.

V nejbližších měsících budou navazovat rozsáhlé práce kompletní rekonstrukce interiéru školy, které jsou dalším krokem k její plné obnově.

Rekonstrukce budovy Obchodní akademie pokračuje, přestože celý proces provází řada komplikací, i vzhledem k tomu, že požár způsobil rozsáhlejší škody, než se původně zdálo.

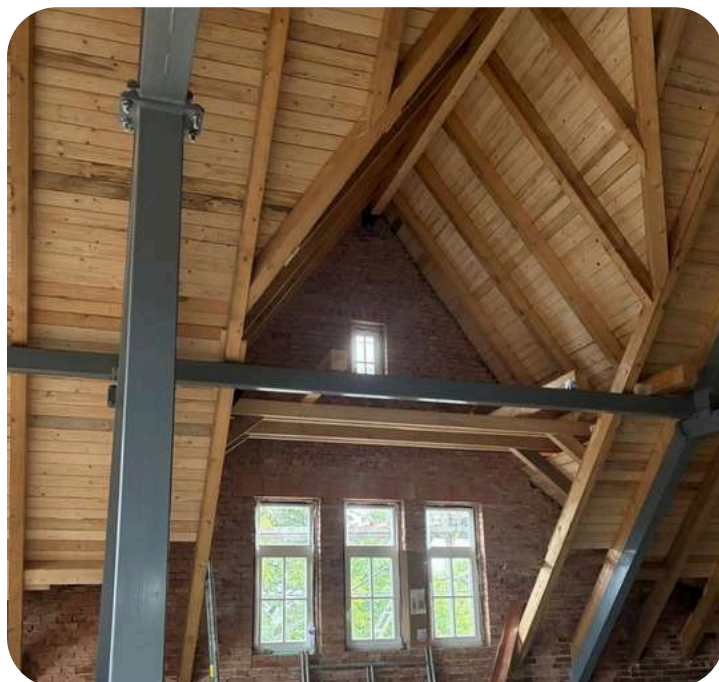
I v novém školním roce nás opět čeká výuka v náhradních prostorách: 7 kmenových tříd je umístěno na Albrechtově střední škole, 4 třídy působí ve Středisku volného času Amos a jedna třída sídlí na Gymnáziu Josefa Božka.

Využíváme i tělocvičny a odborné učebny výše jmenovaných organizací, jelikož budovy jsou umístěny nedaleko od sebe.

Stávající situace pro nás není úplně pohodlná a vyžaduje vysokou míru organizace, časté přecházení vyučujících a žáků vyšších ročníků. **Nicméně se ji snažíme statečně zvládat a stále přijímat jako výzvu.**

Dle možností adaptujeme výukové plány, připravujeme nové způsoby práce, hledáme zajímavé projekty i aktivity, abychom naplnili očekávání těch, kteří chtějí rozšířit své znalosti a dovednosti v oblasti odborného ekonomického vzdělávání.

Datum 31. července 2024 se nesmazatelně vrylo jako memento do povědomí všech, kteří kdy byli se školou nějakým způsobem spjati či dlouhodobě obhajují její dobré jméno v povědomí regionálního školství – a proto doufáme, že se konečně začalo blýskat na dobré časy!

O(K)A NOVINKY

Prváci v akci!

Tak jsme tady!

Nový školní rok, nové prostředí, nové tváře a hlavně jedna zásadní otázka: „Kdo je vlastně kdo?“

Přesně na to dostali žáci prvních ročníků odpověď během adaptačních dní, které jim měly usnadnit první kroky na Obchodní akademii.

A protože seznamování ve stylu „Ahoj, já jsem...“ by byla přece jen trochu nuda, čekal na ně program plný her, úkolů a společných aktivit.

V tělocvičně si mohli ověřit nejen svou rychlost a postřeh, ale především schopnost komunikovat, spolupracovat a navzájem si pomáhat.

Někteří možná zjistili, že jejich noví spolužáci jsou skvělí partáci. Jiní zase možná odhalili, že soutěživost se v jejich třídě rozhodně neztratí.

Po tělocvičně přišel čas poznat také město. Společná procházka Českým Těšínem nabídla nejen možnost trochu protáhnout nohy, ale také prostor k neformálním rozhovorům. A právě ty bývají často nejlepším způsobem, jak zjistit, kdo sedí v lavici vedle vás.

Vrchol programu?

Bowling!

Tady už se naplno ukázalo, kdo má talent na přesné hody a kdo by měl své sportovní ambice raději držet v tajnosti. Výsledky ale nebyly to nejdůležitější.

Mnohem cennější byly společné zážitky, smích a atmosféra, která pomohla prolomit počáteční ostych.

Adaptační kurz tak splnil svůj hlavní úkol – studenti se navzájem lépe poznali, seznámili se se školou i třídním učitelem a zjistili, že nový kolektiv nemusí být žádná strašidelná disciplína. Naopak.

Respekt, naslouchání, spolupráce a ochota pomoci jsou podle všeho docela dobrým receptem na fungující třídu.

První společný zážitek mají tedy naši prváci úspěšně za sebou. A pokud byl malou ochutnávkou toho, co je čeká, jedno je jisté: **o zábavu, nové zkušenosti a společné zážitky nebude během studia nouze.**

Všem žákům prvních ročníků přejeme mnoho studijních úspěchů, skvělých spolužáků a co nejvíce důvodů, proč si na svá středoškolská léta jednou rádi zavzpomínají!

Jehly, odběrové křeslo a trochu nervozity. Tak vypadal den některých studentů a pedagogů naší školy, kteří vyrazili darovat krev na Hematologicko-transfuzní oddělení Moravskoslezské nemocnice Třinec. Pro čtyři studenty šlo navíc o úplně první darování.

*Darovali víc než čas -
darovali život*

Někteří už přesně věděli, do čeho jdou, jiní si možná cestou říkali: „Tak snad to nebude tak hrozné...“

Nakonec všechno proběhlo bez problémů. Díky příjemnému prostředí a vstřícnému personálu byla první zkušenost pro naše prvodárce o něco méně stresující. A odměnou nebyl jen dobrý pocit, ale také poukázky do lékárny.

Mám z toho dobrý pocit, že mohu někomu pomoci. Určitě chci v darování pokračovat," říká student Petr.

A co jehly? Filip má jasno: „Jehel se nebojím. Krev chodí darovat můj táta, takže jdu v jeho šlépějích.“

A právě tak mohou vznikat noví pravidelní dárce – někdo přijde se spolužáky, jiný následuje rodiče a další jednoduše chce pomoci.

Naše škola společné odběry organizuje dvakrát ročně a zkušenější dárce z řad pedagogů ukazují studentům, že darovat krev má smysl.

Děkujeme všem, kteří přiložili ruku k dílu – nebo v tomto případě spíš poskytli žílu!

“Jsem rád, že naše škola podporuje dárcovství krve a vede studenty k tomuto hrdinskému činu.

Člověk nikdy neví, kdy ji sám bude potřebovat.”

*Zeptali jsme se...
na průběh darování?*

Každý dárce se po příchodu na Hematologicko-transfúzní oddělení nejdříve zaregistruje, a poté vyplíše dotazník ohledně svého zdravotního stavu.

Následně jej sestra vyzve do malé místnosti, kde mu je změřena tělesná teplota a odebráno několik kapek krve.

Ty jsou předány do laboratoře k rychlému rozboru. Pokud je vše v pořádku, odchází dárce do odběrové místnosti.

Tam sestra zkontroluje jméno, příjmení a rodné číslo dárce, aby nedošlo k záměně.

Umyje si ruku, ze které bude dávat krev a uloží se na odběrové lehátko.

Poté už zdravotní sestra napíchne žílu a krev proudí hadičkou do odběrového vaku.

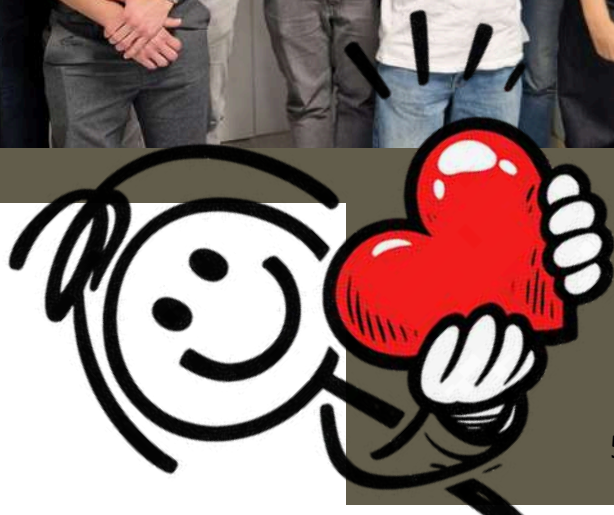
Samotný odběr trvá zhruba 5 až 10 minut a odebírá se většinou 450 ml krve.

Poté si může dárce odpočinout v čekárně a občerstvit se.

Každý člověk, který daruje krev má po odběru nárok na 24 hodin pracovního nebo školního volna.

Krev je velmi důležitou tekutinou, neboť ji nejde ani vyrobit, ani nahradit.

Jak jsem nechtěla jet... a vyhrála

Business Camp

Když jsem se minulý rok poprvé dozvěděla, že nějaký **Business Camp** vůbec existuje, nevěděla jsem upřímně, co si o něm mám myslet.

Na pozvánce, kterou jsem obdržela, stálo, že se bude konat v penzionu Zátíší v Komorní Lhotce od 28. 6. – 1. 7. 2026, ubytování v plné penzi zdarma a že mohu zde přeměnit svůj sen v realitu. **Program nabízel praktické workshopy, mentoring expertů, a především nové kontakty a zkušenosti.**

Nemůžete se na mě hněvat, když na rovinu povím, že jsem se přihlásit nechtěla. Mám již ve své povaze být ke všemu nedůvěřivá a skeptická, proto jsem chtěla tuhle příležitost prošívnout jako většinu ostatních. Mě totiž málo co dokáže nadchnout a dostatečně přesvědčit. K tomu podotýkám, že se **akce konala o prázdninách**. Kdo by, prosím vás, šel dobrovolně na akci ze školy ve svém osobním volnu? Já teda určitě ne.

Abych se nakonec přihlásila, mě nějakým zázračným způsobem „dokopala“ kamarádka. Původně jsme totiž měly jet na Business Camp spolu.

Osud měl však své vlastní plány a vše dopadlo nakonec tak, že kamarádka nejela vůbec, za to já jsem jela. A sama. (Docela zrada, ale neboj, Adi, dávno už je vše odpuštěno, 😊.)

Nakonec jsme se i s kufrem dostavila do penzionu Zátíší, který k mému překvapení nevypadal nijak špatně, a dokonce měl i funkční bazén. Rovněž tak pěkně byl zařízen i pokoj, který jsem sdílela se spolubydlicí, se kterou jsme se, k mému překvapení, ihned skamarádily a přátelství trvá dodnes. (Jsem totiž složitý člověk a „nesednu si“ hned tak s každým.)

Další účastníci se chovali stejně přátelsky a mentorům opravdu nemohu nic vytknout. Jejich profesionalita a lidský přístup byly na místě a myslím, že bez jejich pomoci bychom náš projekt, kterému jsme se se spolubydlicí věnovaly, nedovedly do zdárného konce, a určitě by nezískal tak pozitivní ohlas od poroty.

Celé čtyři dny našeho pobytu jsme absolvovali nabitý program. Hned po příjezdu všech účastníků, ubytování a seznámení. **Rozdělení do týmů jsme poté pracovali na společných projektech celé následující 2 dny. Poslední den byl vyhrazen především prezentaci před porotou.**

My dvě jsme se věnovaly projektu, který se týkal **masérského studia**, jež bylo „ozvláštněno“ tím, že jsme nabízele i prostory pro absolventy masérských škol, aby si mohli provoz svého vlastního masérského studia nejen vyzkoušet, ale také si najít své první zákazníky.

Nebudu lhát, opravdu jsme se nadřely. **Jeden by ani nevěřil, jaká makačka je vyplňování lean canvas a tvorba SWOT analýzy, hlavně když teploty venku vzrostou prudce nahoru. Ale musím uznat, že všechno to stálo zato.**

Přišel totiž poslední den a s ním i prezentace. Vzhledem k tomu že ani jedna z nás nemá prezentování zrovna v krvi, nakonec jsme byly pyšné na to, co jsme tam před porotou ze sebe „dostaly“. Obzvláště, když jsme ze všech účastníků patřily k těm nejmladším.

Ale štěstí stálo na naší straně, protože porotci náš projekt umístili na první místo. Samy jsme nad tím nevěřicně kulily oči, ale bylo to tak, a my jsme na sebe nemohly být pyšnější.

Tento camp se přes moje předchozí předsudky více než vydařil a nemohu mu nic vytknout.

Pokud by se mě tedy kdokoliv zeptal, zda bych se na Business Camp vydala znovu, bez váhání bych s velkou pravděpodobností souhlasila.

A tímto bych chtěla vyzvat i vás, abyste se nebáli, nepřipustili si jakékoliv předsudky a nepromarnili tak skvělou zkušenost se Business Campu nebo jakékoliv jiné akce zúčastnit. Určitě to totiž stojí zato.

Veronika Niedobová

Od nápadu k fiktivní firmě

Dvě zářijové středy jsme ve 3. B nevěnovali jen běžné výuce. Tentokrát jsme se vrhli na něco trochu jiného – **fiktivní firmy!**

Pod vedením pana Plačka z organizace Cesta k rovnováze jsme během **workshopu**

Objev svůj potenciál nejdříve zjišťovali, v čem jsme dobří, jaké máme silné stránky a co nás vlastně baví. Protože než člověk začne podnikat, měl by tak trochu vědět, co může nabídnout.

Ve druhém workshopu **Od nápadu k projektu** už šlo do tuhého. Nápady létaly vzduchem, proběhla burza nápadů, hlasování a nakonec vznikly první týmy fiktivních firem.

A jak už to bývá – některé nápady získaly okamžitě fanoušky, jiné se do dalšího kola nedostaly. I to je ale součást podnikání!

Během workshopů jsme si vyzkoušeli:

- odhalit své silné stránky a týmové role,
- vymyslet a představit podnikatelský nápad,
- rozhodnout, který nápad stojí za to rozvíjet,
- naplánovat první kroky našeho týmu.

Ted' už máme nápady, týmy a první plány. Takže vzhůru do podnikání – i když zatím jen toho fiktivního! 😊

Hyundai pod lupou

I letos jsme vyrazili na exkurzi do automobilky Hyundai v Nošovicích. Nahlédli do výrobních prostor a zjistili, jak vzniká automobil – od prvních součástí až po hotový vůz.

Největší pozornost samozřejmě vzbudily moderní výrobní linky a roboti, kteří si svou práci rozhodně neulehčují přestávkami.

Exkurze nám nabídla zajímavý pohled na propojení školních znalostí s praxí.

A kdo ví – třeba se mezi návštěvníky našel i budoucí automobilový specialista!

OA NA TRIPU

Němčina bez hranic

Naše škola patří dlouhodobě mezi partnery pražského Goethe-Institutu, který podporuje žáky i pedagogy různými projekty. A protože učitelé němčiny se také rádi vzdělávají – ano, opravdu! – nabízí Goethe-Institut každý rok stipendijní programy v Německu.

Když mi kolegyně doporučily přihlásit se na jazykový kurz, řekla jsem si, že proč ne. Vybrala jsem si Schwäbisch Hall v Bádensku-Württembersku.

Přiznávám, že jsem do té doby vůbec netušila, kde toto město leží. Berlín nebo Mnichov by byly přece jen bezpečnější sázkou na jistotu. Ale právě proto jsem chtěla poznat trochu jiné Německo.

O několik měsíců později přišel e-mail: stipendium schváleno! Čekaly mě dva týdny němčiny, didaktiky, nových zkušeností... a podle všeho také dobrodružství.

Téměř 12 hodin ve vlaku aneb kam jsem se to přihlásila?

vyrázila vlakem na téměř 12hodinovou cestu.

Schwäbisch Hall leží asi 60 kilometrů severovýchodně od Stuttgartu a má přibližně 40 000 obyvatel.

Je to malebné středověké město plné hrázdných domů, úzkých uliček, restaurací a hospůdek. Jinými slovy: ideální místo pro dva týdny studia a následného testování německé gastronomie.

Naše dny byly nabitě.

Dopoledne patřilo němčině, odpoledne didaktice a novým nápadům, které jsme mohli později využít ve výuce. A že bylo co zapisovat!

Jediným menším nepřítelem byla teplota. Evropa se zrovna rozhodla, že vyzkouší naši odolnost, a teploměry ukazovaly kolem 37 °C. Naše mozky tak občas fungovaly spíše v režimu „Energiesparmodus“. Naštěstí jsme měli skvělou německou lektorku a především úžasnou skupinu kolegů z celého světa.

Němčina bez hranic

16člennou skupinu tvořili učitelé ze Španělska, Portugalska, Irska, Lotyšska, Norska, Ukrajiny, Uzbekistánu, Turecka, Kazachstánu, a Indonésie.

Druhá skupina byla podobně mezinárodní – nechyběli v ní například kolegové z Ázerbájdžánu, Srí Lanky, Indie, Argentiny nebo Austrálie.

Každé ráno jsme se při různých aktivitách dozvídali něco nového nejen o němčině, ale také o zemích, ze kterých ostatní pocházeli. Často jsme se smáli, diskutovali a porovnávali, jak to chodí u nás a jinde.

A občas jsme také zjišťovali, kolik hodin spánku člověk skutečně potřebuje k tomu, aby dokázal v osm ráno německy souvisle promluvit.

Zajímavé byly především rozdíly ve školství. Kolegyně z Ukrajiny například vyprávěla o tom, jak se výuka přeruší při leteckém poplachu a celá třída se musí přesunout do krytu. Její zkušenost mě velmi zasáhla a zároveň přiměla uvědomit si, jaké máme štěstí, že můžeme učit v bezpečí.

Dozvěděli jsme se také, že v Norsku dostávají žáci zdarma učebnice i počítače. Člověk pak začne přemýšlet, jestli by se něco podobného nedalo zavést i u nás...

Učebnice, zámky a Romeo s Julií

Samozřejmě jsme jen neseděli ve třídě. Navštívili jsme Schwäbisch Hall, zámky ve Vellbergu a Langenburg, vyrazili do divadla na Romea a Julií a o víkendu také do nádherného Heidelbergu.

A protože správný mezinárodní kurz se neobejde bez společných večerí, nechybělo ani pravidelné testování místních podniků. A samozřejmě fotbal! Když hrála země některého z účastníků, bylo téměř povinností najít hospůdku, kde se zápas sledoval. Najednou jsme měli velmi intenzivní kurz nejen němčiny, ale také mezinárodní fotbalové diplomacie.

Více než jen kurz

Po dvou týdnech jsem se domů nevracela jen s lepší němčinou a kufrům plným věcí, které jsem původně nepotřebovala. Odvezla jsem si také spoustu inspirace do výuky, nové zkušenosti, a především kontaktů na přátele z různých koutů světa.

Pocházeli jsme z různých zemí, kultur a prostředí, přesto nás spojoval jeden jazyk. A právě to bylo na celém kurzu možná nejhezčí.

Zároveň mě překvapilo, jak důležité postavení mají ve světě i jiné jazyky než angličtina. V naší skupině například několik účastníků mluvilo jako mateřským jazykem rusky, přestože nepocházeli z Ruska. A ukázalo se také, že angličtina rozhodně není univerzálním řešením všech komunikačních situací.

Takže pokud stále přemýšlíte, jestli má smysl učit se vedle angličtiny ještě další jazyk, moje odpověď po dvou týdnech v Německu zní jasně:

Ano. Protože každý další jazyk není jen další předmět ve škole. Je to další klíč ke světu. A někdy také vstupenka na skvělý stipendijní kurz s lidmi z pěti kontinentů.

A za těch 37 stupňů to rozhodně stálo.

-menci-

Gib mir die Hand...

aneb Tři týdny v Drážďanech

„Gib mir die Hand, ich bau dir ein Schloss aus Sand...“ aneb Jak se z jazykového kurzu v Drážďanech může stát jeden z nejlepších zážitků v životě.

Tři týdny. Němčina. Drážďany. A parta lidí z Polska, Kolumbie, USA, Pákistánu, Indie, Chile, Španělska... a samozřejmě Česka.

Přiznávám, že před odjezdem jsem měla trochu obavy. Nakonec se ale ukázalo, že úplně zbytečné.

Cesta sice nezačala zrovna pohádkově. Zpoždění vlaku u nás i v Německu je totiž taková malá **evropská klasika**, takže jsme si v Pardubicích chvíli poseděli a počkali, než se železnice rozhodne spolupracovat.

Když jsme konečně dorazili, čekali na nás naši **Betreueri** – milí, vtipní a očividně připravení na všechno.

Každý večer jsme měli na pokoji **Abendrunde**, kde nám vysvětlovali program na další den. A hned první pravidlo, které na nás vyskočilo na obrazovce? **KEIN SEX!** Tak jsme si řekli, že pravidla máme jasno a můžeme začít.

První týden: Kdo je kdo?

Nejtěžší. Všechno bylo nové – lidé, prostředí, němčina i spolubydliči. Čekaly nás **seznamovací aktivity a různé týmové úkoly**.

Třeba jsme vytvářeli plakáty o zemích, ze kterých pocházíme. Díky tomu jsem se dozvěděla spoustu zajímavostí a **zjistila, že svět je mnohem větší než Český Těšín**.

Postupně ze mě opadl počáteční stres a začala jsem si pobyt naplno užívat.

Bydlela jsem s milou a vtipnou Američankou a postupně jsem se skamarádila s lidmi z Chile, Pákistánu, Indie, Mexika, Polska, Španělska a Kolumbie.

Druhý týden: Drážďany, Lipsko a trochu kultury

Druhý týden proběhl ve znamení výletů. Prošli jsme **centrum Drážďan**, navštívili slavný **Zwinger** a samozřejmě jsme nevynechali ani známé ruské kolo. Největším překvapením pro mě bylo **Německé muzeum hygieny**.

Zní to možná jako místo, kde by člověk čekal maximálně několik plakátů o správném mytí rukou. Opak byl pravdou! Pokud vás zajímá lidské tělo, psychologie nebo historie medicíny, rozhodně stojí za návštěvu. Jen si na něj vyhradte dostatek času. My jsme málem potřebovali celý den.

Vyrazili jsme také do Lipska k Památníku Bitvy národů a nechyběla ani **návštěva festivalu Christopher Street Day**. Být mezi desítkami šťastných lidí z různých koutů světa mi ukázalo, že tolerance a respekt nejsou jen slova v učebnici.

Třetí týden: už jsme skoro místní

Třetí týden jsme si užívali trochu více volnosti. Mohli jsme vyrazit do města nebo se zapojit do různých aktivit. Naučili jsme se například německý slang mladých a zároveň **jste všichni skládali certifikační jazykové zkoušky**.

Program po hodinách němčiny byl opravdu pestrý – sportovní, kreativní i intelektuální aktivity.

A samozřejmě nechyběla ani nejdůležitější motivace každého studenta: kapesné. Na kebab a suvenýry našťastí stačilo.

Jako jedna velká rodina

Po třech týdnech už z nás byla jedna velká mezinárodní rodina. A když přišlo poslední společné setkání, slzy tekly proudem. Najednou bylo jasné, že tři týdny utekly až podezřele rychle.

Jugendsprachkurs pro mě byl nezapomenutelným zážitkem a rozhodně bych ho doporučila každému – i těm, kteří si v němčině zatím nejsou úplně jistí. Když už němčina nestačila, zachraňovala nás angličtina, ruce, nohy a občas i překladáč.

Ale hlavně jsme zjistili, že když člověk odloží mobil a další technické vymoženosti, svět kolem něj je vlastně docela zajímavý. Stačí se rozhlédnout.

Takže pokud budete mít někdy možnost vyrazit na podobný kurz, **nebojte se a jed'te!**

Čekají vás nové zážitky, přátelé z celého světa a možná zjistíte, že se dokážete domluvit německy lépe, než jste si mysleli.

Irgendwie. Irgendwo. Irgendwann

**Khadiya Karimli
Anastasija Halun**

BORCI SPORTOVCI

Lepší začátek jsme si snad ani nemohli přát!

Naši sportovci odstartovali Pohár starosty ve velkém stylu.

Ve Středoškolském atletickém poháru se neztratily ani dívky, ani chlapci a oba týmy předvedly parádní výkony.

A výsledek?

První místo pro dívky, první místo pro chlapce a k tomu bodové vedení v městské soutěži!

Takový start se počítá. Teď už jen nepolevit a udržet si vítěznou vlnu. Držíme palce, ať se Pohár starosty dál plní našimi body – a ideálně i poháry!

Pozn. redakce:

Pohár starosty města Český Těšín je celoroční sportovní soutěž určená žákům středních a základních škol v Českém Těšíně,

.Studenti během roku poměřují své síly v různých sportovních disciplínách a získávají body pro svou školu.

Na konci soutěže rozhoduje celkový počet získaných bodů o vítězi.

Soutěž podporuje sport, týmovou spolupráci a zdravé soupeření mezi školami

MY ZE ZAOLZIA

Tu się czyta!

Stowarzyszenie Przyjaciół Polskiej Książki oraz Biblioteka Miejska w Czeskim Cieszynie zapraszają do udziału w kolejnej edycji **konkursu czytelniczego „Tu się czyta!”**.

Z tej okazji 10 września br. w naszej szkole odbyło się **spotkanie z panią Haliną Klimszą z Biblioteki Miejskiej w Czeskim Cieszynie**, która przedstawiła uczniom zasady konkursu i zachęciła ich do udziału.

To świetna okazja, aby sięgnąć po dobrą książkę, podzielić się swoimi wrażeniami z lektury i odkryć, że czytanie naprawdę ma znaczenie

Komunikacja w edukacji

Przedstawiciele naszej szkoły wzięli udział w konferencji VOX CZ/PL poświęconej tematowi „Komunikacja w edukacji”.

Spotkanie było doskonałą okazją do wymiany doświadczeń, zdobycia nowych inspiracji oraz spojrzenia na komunikację w edukacji z różnych perspektyw.

Wszystkie bloki wykładów były niezwykle inspirujące, pouczające, ciekawe i motywujące. Prelegenci poruszali aktualne zagadnienia związane z komunikacją, pokazując, jak ważną rolę odgrywa ona w procesie edukacyjnym oraz w codziennym życiu szkoły.

Jednym z gości konferencji był **Miroslav Karas, wieloletni korespondent zagraniczny Czeskiej Telewizji w Polsce**, którego doświadczenie i spojrzenie na komunikację międzykulturową stanowiły szczególnie interesujący element spotkania.

Udział w konferencji był dla nas cennym doświadczeniem i inspiracją do dalszego rozwijania komunikacji w środowisku szkolnym.

Piszę o nas

Uczniowie Akademii Handlowej w Czeskim Cieszynie nowy rok szkolny rozpoczęli ponownie w zastępczych pomieszczeniach przy ulicy Frydeckiej.

Choć na co dzień wraz z nauczycielami borykają się z utrudnieniami, które przyniósł im pożar budynku szkoły, czeka na nich kolejny okres studiów pełen nauki, ale także wyjazdów, praktyk i innych wydarzeń.

CZYTAJ DALEJ:

<https://zwrot.cz/2026/09/akademia-handlowa-czeski-cieszyn-zmiany-remont/>

Nowy rok szkolny w Akademii Handlowej

75 lat Sceny Polskiej w Teatrze Cieszyńskim

WESELE Stanisław Wyspiański

- Scena Polska powstała 1 sierpnia 1951 roku jako drugi – obok Sceny Czeskiej (1945) – zespół Teatru Cieszyńskiego w Czeskim Cieszynie.
- Inicjatorami powstania byli działacze Polskiego Związku Kulturalno-Oświatowego (PZKO)
- Jest jedynym w pełni zawodowym teatrem polskim działającym poza granicami kraju
- od początku swego istnienia realizuje i udoskonala formułę teatru popularnego, przeznaczonego dla szerokiej widowni.
- Oprócz swojej działalności artystycznej spełnia również zadania edukacyjne i patriotyczne, dbając o obecność języka polskiego na Zaolziu.

*Uczniowie grup polskich obejrzeni w Teatrze Cieszyńskim
Wesele Stanisława Wyspiańskiego.
Sztuka trudna, niełatwa i, jak się okazało,
wzbudzająca skrajnie różne opinie.*

Oto **spostrzeżenia uczniów na świeżo po spektaklu:**

Na plus należy zapisać ...

- piękne kostiumy.
- świetną grę aktorską.
- bogate stroje ludowe.
- dobrą muzykę.
- popisy taneczne aktorów.
- umiejętne zaangażowanie w spektakl widowni.
- przemyślaną scenografię
- wykorzystanie sceny obrotowej.
- pracę aktorów mówiących wierszem.
- możliwość odświeżenia lektury szkolnej.
- próbę unowocześnienia sztuki.
- pielęgnowanie postaw patriotycznych.

Na minus należy zapisać ...

- zbyt skomplikowaną fabułę.
- trudności w odbiorze w przypadku nieznamomości wersji literackiej. zbyt rozwlekły koniec.
- wyraźne motywy antysemickie.
- wykorzystanie miejscami muzyki w stylu discopolu
- kłopoty ze zrozumieniem niektórych wyrazów gwarowych
- problemy z określeniem realiów fabuły u widzów nieobeznanych z tematem.
- dobór niektórych aktorów.
- chwilowe zagłuszanie aktorów zbyt głośną muzyką
- kłopoty z określeniem głównego bohatera
- wrażenie oglądania dwóch spektakli w jednym
- mały realizm niektórych rekwizyt

TĚŠÍŇSKÉ
DIVADLO

JSME (COOL)TURNÍ

MATES zabodoval v krajském kole!

V Regionální knihovně Karviná proběhlo slavnostní setkání redakcí školních časopisů Moravskoslezského kraje. Součástí programu byla výstava školních časopisů, tvůrčí workshopy a také předání diplomů v rámci 20. ročníku krajského kola soutěže Školní časopis roku.

Program plný inspirace

Program zaměřený na zdokonalování našich publikačních dovedností byl opravdu pestrý. Během dne jsme si mohli vyzkoušet několik různých workshopů, které nám ukázaly, že tvorba časopisu rozhodně není jen o psaní článků.

Digitální reportáž – Můj svět za 50 let

Workshop byl zaměřený na tvorbu digitální reportáže, kritické hodnocení informací a přemýšlení o tom, jak by mohl náš svět vypadat za několik desítek let. Dostali jsme za úkol vybrat si ekologický problém a natočit video o tom, jak by mohl vypadat za padesát let. My jsme si vybrali oblečení a jeho dopad na životní prostředí. Ve videu jsme se snažili vysvětlit, jak moc může nevhodná výroba a spotřeba oblečení přírodě škodit.

Samotné natáčení byla hlavně zábava a myslím, že jsme si ho všichni užili. Na konci workshopu jsme si společně pustili všechna vytvořená videa. Každá skupina pojala úkol úplně jinak a u některých videí jsme se pořádně zasmáli.

Od nápadu k první klapce

Filmový workshop byl věnovaný práci s filmovou technikou, kamerami a stativy, ale také základům tvorby scénáře.

Měli jsme možnost načrtnout vlastní krátký scénář a následně své nápady proměnit v reálné filmové záběry.

Ukázalo se, že cesta od prvního nápadu k první klapce může být pořádně zajímavá – a někdy také pěkně zábavná.

Beyond the Blank Page:

Creative Writing, AI & Design

Workshop probíhal v angličtině s lektorem z Indie a zaměřoval se na umělou inteligenci, kreativní psaní a tvorbu časopisu.

Dozvěděli jsme se, jak může AI pomáhat při psaní, ale také jaká rizika s sebou její používání přináší. Lektor nám ukázal například to, jak vytvořit poutavý začátek textu neboli „hook“. V angličtině to znamená „háček“ – tedy něco, co má čtenáře pomyslně chytit a vtáhnout do článku.

Ukázal nám také, jak propojit text s vhodným designem a jak může grafika metaforicky podpořit obsah článku.

Angličtinu jsme si tak procvičili trochu jinak než ve škole. Nechyběly ani krátké aktivity, takže jsme tentokrát jen neposlouchali, ale sami jsme se aktivně zapojili.

Workshop nám otevřel nový pohled na psaní a ukázal, jak můžeme své texty udělat zajímavějšími a přitažlivějšími pro čtenáře.

Klimatická změna a odpovědnost jednotlivce a komunity

Poslední workshop se zaměřil na ekologii, klimatickou změnu a její dopady na naši zemi.

Společně jsme hledali a pojmenovávali problémy spojené s klimatickou krizí a přemýšleli také nad možnými řešeními.

Naše nápady jsme následně převedli do minutové digitální reportáže na téma plasty. Nezůstali jsme jen u problémů – hledali jsme také konkrétní řešení a představili je ve výsledné reportáži.

Společně jsme vymysleli také citát, který podle nás celé téma vystihuje:

„Už nejde jen o želvičky, už jde i o nás.“

A jak jsme dopadli? MATES ZAZÁŘIL!

V konkurenci 25 školních redakčních týmů jsme v krajském kole soutěže Školní časopis roku 2026 v hlavní kategorii středoškolských redakcí obhájili 1. místo!

Máme obrovskou radost, že se o tom, čím žije naše škola, můžete dočíst právě v MATEsu – v nejlepším středoškolském časopisu Moravskoslezského kraje.

Teď už nám jen držte palce na listopadovém celostátním finále soutěže, které se i letos uskuteční v rámci Multimediálního dne na Katedře mediálních studií a žurnalistiky Masarykovy univerzity v Brně.

MATES jede dál!

MATES zazářil!

BYLI(Y) JSME PŘI TOM

aneb Co dokázala VIKI a její parta

Chtěly bychom se s vámi podělit o něco, co jsme udělaly.
...tentokrát nejde o opisování úkolu na poslední chvíli ani o hrdinský výkon v matematice...

Cestou do jídelny jsme si po škole všimly velkého nepořádku v parčíku u školy.
Místa, kolem kterého každý den projdou desítky žáků.
Řekly jsme si, že jen projít kolem, pokrčit rameny a předstírat, že nic nevidíme, k nám nějak nesedí.

Proto jsme se rozhodly jednat.

Z původně nevinné cesty na oběd se během chvíle stala BRIGÁDA SNŮ!

ZUZKA
VIKI MADA EMA

Moment... cesta
do jídelny?
To jako fakt? OMG

Já ti říkala,
že dneska bude
SRANDA

Dobrovolná
úklidová četa OA
právě zahajuje směnu.

V parčíku jsme objevily přibližně 25 alkoholových lahví, nespočet PET lahví, plechovek a dalšího odpadu.

Zkrátka materiálu tolik, že jsme chvílemi přemýšlely, jestli uklízíme park, nebo připravujeme inventuru nějakého velmi podivného skladu.

Když cesta do jídelny nabere nečekaný směr...

A protože vesmír má zjevně smysl pro humor,
čekalo na nás v okolí dokonce i něco,
co vypadalo jako vysavač.

A kdo řekl, že
obchodní akademie
připravuje
jen účetní???

V tu chvíli už nám bylo jasné,
že jsme se právě **povýšily**
z **obyčejných** studentek
obchodní akademie
na profesionální úklidovou
jednotku.

Excel jsme sice neměly, ale
odpad jsme třídily jedna radost.

Nebyla to sice naše povinná
školní aktivita, nikdo nám za to
nedal jedničku a rozhodně jsme
nečekaly slavnostní předání
medailí.

**Uklidily jsme to prostě proto, že
nám přišlo správné** nenechat
nepořádek být, když s tím
můžeme něco udělat.

**A výsledek? Parčík je zase o
něco čistější, my máme dobrý
pocit, a zároveň jsme zjistily, že
na cestě do jídelny se člověk
může dostat k leccemu.**

**Takže příště, až půjdete kolem nepořádku ... zkuste se na
chvilku zastavit. Nemusíte hned uklidit celý svět. Stačí začít
třeba jednou PET lahví.**
Protože i malá pomoc může způsobit velký rozdíl.

**A navíc — když se do akce pustí parta studentek, může
z obyčejné cesty na oběd vzniknout docela dobrý příběh.**

Úklidová mafie OA
je v plné síle!

Praha nás přežila. My ji taky.

Praha, čtyři dny? Tři dny? Hlavně že zážitků máme na celý rok!

Jak lépe odstartovat nový školní rok než výletem do Prahy? Čtvrtáci z obchodní akademie vyrazili na několik dní do naší krásné metropole, aby poznali její památky, užili si společný čas a samozřejmě také zjistili, kolik se dá utratit v Primarku, kolik stojí šlapadlo a jestli se dá v Praze najíst za polovinu ceny.

A protože jsme čtvrtáci, nechyběla ani témata jako maturita, budoucnost a otázka, co vlastně budeme dělat, až zjistíme, že už nejsme studenti.

Zážitky 4.A

Taste Town aneb Najíst se za polovinu? Výzva přijata!

Kdo by nechtěl jíst v Praze za poloviční cenu?

Díky aplikaci Taste Town jsme se pokusili využít nabídku, která slibovala právě takový gastronomický zázrak. Objednali jsme, ochutnali a musíme uznat – chutnalo nám skvěle.

Všechno probíhalo výborně až do chvíle, kdy přišlo placení.

Paní servírka, která se zpočátku jevila jako velmi milá, najednou přešla do režimu „obchodní podmínky? Jaké obchodní podmínky?“

Smluvní podmínky aplikace se totiž podle ní dodržovat úplně nemusely.

My jsme však jako správní studenti obchodní akademie odmítli tuto situaci jen tak přejít.

Konečně jsme mohli uplatnit znalosti z ekonomiky v reálném životě!

Senát aneb Když Láďa řekne pravdu

Na programu byla také návštěva Senátu. Paní průvodkyně se snažila studenty zavedit do fungování této významné instituce a v rámci výkladu padla otázka:

„A víte vy vůbec, co se tady v Senátu řeší?“

Láďa neváhal ani sekundu.

„Já myslím, že nic důležitého!“

Následovalo krátké ticho.

A pak jsme pochopili, že konverzační střet mezi průvodkyní, která svou práci opravdu velmi „miluje“, a naším Láďou bude patřit k nejvýraznějším kulturním zážitkům celého výletu.

Když jsou šlapadla dražší než náš studentský rozpočet

Krásný slunečný den my jsme se rozhodli, že si projedeme Vltavu. Půjčovna šlapadel nabízela hodinu za 450 Kč. **450 Kč?!**

To jsme samozřejmě jako chudí studenti nemohli akceptovat. Naštěstí jsme narazili na dva sympatáky v modrobílém oblečení, kteří nám nabídli dvě šlapadla i s motorem za krásných 350 Kč.

A protože máme soutěživého ducha, samozřejmě došlo i na závody. Vítězství sice nebylo úplně nejdůležitější, ale prohrát se rozhodně nechtěl nikdo.

Celý zážitek nám ovšem na závěr trochu okořenila otázka jednoho z půjčovatelů:

„Vy jste asi z Ostravy, že jo? Když máte takové krátké zobáky...“

Takže jsme nejen projeli Vltavu, ale zároveň jsme se dozvěděli něco o našem původu a anatomii. 😊

Zbytek odpoledne jsme pak strávili poklidným sluněním u Vltavy. Protože po tak náročném sportovním výkonu si přece člověk musí odpočinout.

Když je káva až na druhém místě

Nechyběla ani návštěva **Cat Café**, kde jsme si mohli užít společnost koček, kávy a hlavně chvíle, kdy jsme nemuseli nic řešit.

Někteří z nás si možná na chvíli dokonce dokázali představit, že by po maturitě nejraději vedli podobně klidný život.

Jíst. Spát. Neřešit maturitu. Občas se nechat pohladit.

Praha, maturita a život

Samozřejmě jsme nezůstali jen u památek a turistických atrakcí. Tři dny společně mimo školu poskytly **dostatek prostoru také pro dlouhé monology, ještě delší dialogy a filozofická rozjímání o životě.**

Řešilo se všechno.

Maturita. – Budoucnost. – Život po škole. – Co bude dál.

Poseděli jsme, odpočinuli si a chvíli předstírali, že máme svůj život dokonale naplánovaný.

Farářův konec... nebo spíš Farářova pomsta?

Jedním z vrcholů výletu měla být návštěva Národního divadla a představení Farářův konec.

A ano, mělo jít o komedii.

My jsme se ovšem po skončení představení trochu rozhlíželi kolem sebe a říkali si:

„Tak... v čem přesně byla ta komedie?“

Z původního Farářova konce se pro nás poměrně rychle stal Farářův útok na naše divácké očekávání.

Odnášeli jsme si smíšené pocity a došli k závěru, že jsme možná právě viděli komedii s tragédií v ceně 2+1 zdarma.

Naštěstí nás zachránila výprava na střechu Národního divadla. A právě tam jsme pochopili, že i když nás představení úplně neuchvátilo, architektura historické budovy je opravdu zážitek, na který jen tak nezapomeneme.

Takže nakonec jsme si z Národního odnesli především krásný výhled, skvělé fotografie a jistotu, že střecha rozhodně neklamala

Tři dny, spousta zážitků a jedna maturita na obzoru

Co dodat?

Praha nám nabídla památky, kulturu, sport, nakupování, kočky, Vltavu, divadlo, jídlo i spoustu prostoru k povídání. Ale především jsme měli možnost strávit čas společně mimo školní lavice, poznat se zase o něco lépe a utužit přátelství.

A právě to je možná na celém výletě to nejcennější. Protože až budeme jednou vzpomínat na střední školu, možná si nebudeme pamatovat všechny vzorce, ekonomické definice nebo obsah jednotlivých hodin.

Ale budeme si pamatovat, jak jsme v Praze závodili na šlapadlech, jak Láďa „pobavil“ průvodkyni v Senátu, jak jsme řešili život na Letné, nakupovali v Primarku a jak jsme společně zjistili, že některé komedie prostě nejsou komedie.

A tak můžeme s klidným svědomím konstatovat:

Zážitků z Prahy máme víc než z celých letních prázdnin.

OBSAH:

ÚVODNÍK

Vítejte zpátky s.2

2 ROKY POTÉ...

Blýská se na lepší časy? s.3

O(K)A NOVINKY

Prváci v akci s. 4 - 5
Darovali víc než čas- darovali život
Zeptali jsme se...

EKO O(K)A

Jak jsem nechtěla jet... a vyhrála s.6-7

BUSINESS CAMP

Od nápadu k fiktivní firmě
Hyundai pod lupou

OA NA TRIPU

Němčina bez hranic s. 8-10
Gib mir die Hand...
Tři týdny v Drážďanech

BORCI SPORTOVCI

Start jako vítězové s.11

MY ZE ZAOLZIA

Tu się czyta! s. 12-13
Komunikacja w edukacji
Pisz o nas
WESELE- Stanisław Wyspiański
75 lat Sceny Polskiej
w Teatrze Cieszyńskim

JSME (COOL)TURNÍ

MATES zabodoval v krajském kole! s. 14-15
MATES jede dál!

BYLI (Y) JSME PŘI TOM

Když cesta do jídelny s.16 - 19
nabere nečekaný směr...
Co dokázala VIKI a její parta

Praha nás přežila. My ji taky.

ROČNÍK: 27, VYDÁNÍ 1,

ŠK.R. 2026/27

OBCHODNÍ AKADEMIE ČESKÝ TĚŠÍN

SOKOLA - TŮMY 402/12, 737 01

WWW.OACT.CZ

**OBCHODNÍ
AKADEMIE**
ČESKÝ TĚŠÍN
AKADEMIA HANDLOWA
Obchodní akademie, Český Těšín, příspěvková organizace

**STAVÍME,
NEČARUJEME.
ALE VÝSLEDEK
VYPADÁ KOUZELNĚ.**
Střechy, pláště, izolace,
rekonstrukce - všechno poctivě.